



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-247/23-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Promet građenje d.o.o., Požega, Industrijska 28, OIB: 37123159229, kojeg zastupa opunomoćenik Marko Kokić, odvjetnik u Zagrebu, Trg Nikole Šubića Zrinskog 10/III, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV. OIB 95857869241, kojeg zastupa Nelica Vidići po punomoći, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grad Požega, Požega, OIB 95699596710, kojeg zastupa Klara Miličević, dipl. iur. i Presoflex beton d.o.o., Požega, Industrijska 30, OIB: 89550687104, kojeg zastupa opunomoćenik Bruno Damjanac, odvjetnik u Požegi, Pape Ivana Pavla II, na sjednici vijeća održanoj 31. siječnja 2024.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/564, Urbroj: 354-02/4-23-5 od 20. studenoga 2023.

II. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgovodnog učinka tužbe.

III. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

V. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Presoflex beton d.o.o. za naknadu troškova odgovora na tužbu.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika odbijena je žalba žalitelja kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja) te je odbijen zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke rješenja).

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi razloge zbog kojih je osporavao odluku o odabiru, a to je pogrešna ocjena postojanja obvezne osnove za isključene iz članka 251. ZJN 2016 u odnosu na odabranog ponuditelja. S tim u vezi navodi da je jedini član odabranog trgovačkog društva Presoflex beton d.o.o., Ino Galić (vlasnik odnosno imatelj svih poslovnih udjela), pravomoćno osuđen za počinjenje kaznenog djela iz članka 291. KZ-a. Smatra da u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, Ino Galić svakako ima ovlasti donošenja odluka u odabranom društvu i to ovlasti donošenja apsolutno svih odluka.

Ističe da uprava odnosno jedini direktor Zdravko Pažin vodi poslove društva u skladu s uputama i odlukama članova društva, u konkretnom slučaju u skladu s uputama i odlukama jedinog člana društva Ine Galića (članak 422. stavak 2. Zakona o trgovačkim društvima) te je uprava, jedini direktor vezan uputama članova društva, a Ino Galić ima zakonsku ovlast postaviti i opozvati direktora u svako doba (članak 423. i 424. Zakona o trgovačkim društvima). Prema mišljenju tužitelja apsolutno sve faktične ovlasti u donošenju odluka u društvu ima član, osnivač, a koji je isključivo svojom odlukom imenovao direktora, pretpostavljeno upravo zbog navedene pravomoćne sudske odluke. Tužitelj smatra da je smisao odredbe članka 251. ZJN 2016 da se u postupcima javne nabave izbjegnu manipulacije i sudjelovanje osoba osuđenih za koruptivna kaznena djela, i to upravo onih osoba koje imaju stvarnu i faktičnu ovlast donošenja svih odluka u gospodarskom subjektu – ponuditelju, da na jednostavan način postavlja i opoziva neosuđivane osobe, kako je to u konkretnom slučaju učinio Ino Galić. Tužitelj upućuje i na stajališta Ustavnog suda Republike Hrvatske u odluci broj: U-III-1215/2015 od 30. ožujka 2015., te smatra kako se iz osporavane odluke tuženika nipošto ne može zaključiti da ista ima uporište u zdravom razumu i pravnoj logici. S obzirom da naručitelj nije postupio u skladu s odredbom članka 251. ZJN 2016 i isključio odabranog ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave, smatra da je ništetan i sklopljeni Ugovor o izvođenju radova od 15. prosinca 2023. Iz navedenih razloga predlaže da se poništi odluka o odabiru, osporavano rješenje tuženika i da se isključi odabrani ponuditelj iz postupka javne nabave. Ujedno predlaže da se oglasi ništetnim ugovor o izvođenju radova i da mu se naknade troškovi žalbenog postupka i troškovi sudskog spora.

4. Tužitelj je uz tužbu podnio i prijedlog za određivanje privremene mjere i određivanje odgodnog učinka tužbe na temelju odredbe članka 47. i članka 29. Zakona o upravnim sporovima, a u vezi sa člankom 424. ZJN 2016., navodeći da je iz svega razvidno da bi za tužitelja, ali i javnog naručitelja nastala teška, moguće i nepopravljiva šteta.

5. Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja i predlaže ga odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja koji se ima smatrati sastavnim djelom odgovora na tužbu. Navodi kako tužitelj osporava rješenje tuženika samo u dijelu ocjene jednog žalbenog navoda i to ocjene postojanja obvezne osnove za isključenje iz članka 251. stavka 1. točke 1. ZJN 2016 na strani odabranog ponuditelja. Ističe da suprotno tvrdnjama tužitelja, Ino Galić, kao jedini član društva Presoflex beton d.o.o. nema ovlast donošenja odluka, a naročito nema ovlast donošenja apsolutno svih odluka u odabranom ponuditelju te da tužitelj svoje tvrdnje temelji na pogrešnom tumačenju odredbi članka 422., članka 423. i članka 424. Zakona o trgovačkim društvima. Navodi da je točno da je člankom 422. stavkom 2. navedenog Zakona propisano da uprava vodi poslove društva u skladu s društvenim ugovorom, odlukama članova društva i obveznim uputama skupštine i nadzornog odbora, ako ga društvo ima. Međutim, prema odredbama članka 440. i članka 441. navedenog Zakona kojima je propisan način donošenja odluka članova društva i nadležnost skupštine, jasno proizlazi da članovi društva nemaju ovlast donošenja odluka koje se odnose na svakodnevno poslovanje i zastupanje društva te zasigurno nemaju ovlast donošenja odluka o podnošenju ponude i sudjelovanju u pojedinom postupku javne nabave te sklapanju ugovora o javnoj nabavi. Nadalje, činjenica da su, prema člancima 423. i 424. navedenog Zakona, članovi društva ovlašteni za imenovanje i opoziv članova uprave ne znači sama po sebi da je skupština upravno, upravljačko i nadzorno tijelo niti da članovi društva imaju ovlasti zastupanja, donošenja odluka ili

nadzora tog gospodarskog subjekta. Naime, prema odredbama navedenog Zakona, društvo s ograničenom odgovornošću ima upravu, nadzorni odbor i skupštinu. Iz nadležnosti navedenih organa jasno proizlazi da skupština nije upravno ni upravljačko ni nadzorno tijelo u smislu članka 251. ZJN 2016, stoga član društva (kao član skupštine) nije obvezan dokazivati da nije pravomoćno osuđen za odgovarajuće kaznena djela te zasigurno ne može kao fizička osoba imati ovlasti zastupanja, donošenja odluka ili nadzora tog gospodarskog subjekta s obzirom da članovi društva odluke donose u skupštini. Pritom okolnost da u konkretnom slučaju odabrani ponuditelj ima samo jednog člana društva nije od utjecaja na drukčiji stav. Navodi da točnost navoda tuženika da članovi skupštine nisu osobe obuhvaćene člankom 251. ZJN 2016 proizlazi iz mišljenja Središnjeg tijela državne uprave za politiku javne nabave koje je nadležno sukladno članku 436. stavka 1. točke 4. ZJN 2016. za stručnu pomoć u vezi s primjenom ZJN i njegovih podzakonskih propisa. Smatra da kada bi se prihvatilo tužiteljevo tumačenje da je skupština društva s ograničenom odgovornošću upravno, upravljačko i nadzorno tijelo onda bi po istom principu glavna skupština dioničkog društva također bila upravno, upravljačko i nadzorno tijelo te bi provjeru postojanja ovdje sporne obveze osnove za isključenje učinilo iznimno složenom i dugotrajnom pa i neprovedivom u slučaju multinacionalnih kompanija što zasigurno nije bila intencija niti Direktive 2014/24/EU niti ZJN 2016., kojima je glavni cilj administrativno rasterećenje i učinkovita javna nabava. Tuženik ističe da smisao odredbe članka 251. ZJN 2016. nije da se iz postupka javne nabave trajno isključe gospodarski subjekti kojima je član uprave (direktor) počinio kazneno djelo navedeno u tom članku odnosno da se takvi gospodarski subjekti trajno eliminiraju iz tržišne utakmice, a što tužitelj pogrešno zaključuje. Naime, upravo suprotna intencija proizlazi iz odredbi o mjerama samokorigiranja (članak 255. stavcima 1. do 5. ZJN 2016.) i razdoblju isključenja (članak 255. stavak 6. ZJN 2016.). U tom smislu tuženik ukazuje na uvodnu odredbu (102) Direktive 2014/24/EU u kojoj se navodi sljedeće: "Trebalo bi se, međutim, dopustiti da gospodarski subjekti i mogu usvajati mjere sukladnosti usmjerene na *ispravljanje posljedica kaznenih djela* ili neprimjerena ponašanja te usmjerenih na učinkovito sprečavanje budućeg neprimjerenog ponašanja. Te mjere mogle bi posebno obuhvaćati mjere vezane uz osoblje ili organizaciju poput raskidanja svih veza s osobama ili organizacijom koje su sudjelovale u neprimjerenom ponašanju, odgovarajućih mjera reorganizacije osoblja, uvođenja sustava izvještavanja i nadzora, stvaranja strukture interne revizije kako bi se pratila sukladnost i donošenja pravila o internoj odgovornosti i naknadama. Ako takve mjere nude dovoljna jamstva, određeni gospodarski subjekt ne bi se više trebao isključivati samo na tim osnovama". Slijedom navedenog, tuženik ističe da društvo Presoflex beton d.o.o. ne može biti trajno isključen iz postupka javne nabave, bez obzira što je nekadašnji direktor bio osuđen za kazneno djelo, a još manje može biti isključen ako osoba koja je počinila to kazneno djelo više nije član upravnog, upravljačkog ili nadzornog odbora niti ima ovlasti zastupanja, donošenja odluka ili nadzora tog gospodarskog subjekta u smislu članka 251. ZJN 2016. Vezano za tužiteljevo osporavanje zakonitosti sklapanja ugovora o javnoj nabavi ističe se da sporni ugovor nije upravni ugovor za čiju bi ocjenu zakonitosti bio nadležan ovaj Sud. Smatra kako je neosnovan i tužiteljev prijedlog za određivanje privremene mjere jer tužitelj ničim ne obrazlaže i ne dokazuje postojanje pretpostavki iz članka 47. Zakona o upravnim sporovima. Također se protivi i troškovima upravnog spora pa iz svega navedenog predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

6. Zainteresirana osoba Grad Požega protivi se navodima tužitelja te ističe da je kao naručitelj, sukladno članku 262. ZJN 2016. i članku 20. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", 65/17. i 75/20. – dalje: Pravilnik), izravnim pristupom elektroničkim sredstvima komunikacije besplatne nacionalne baze, zatražio dohvat podataka za trgovačko društvo Presoflex beton d.o.o. Temeljem tako dohvaćenog dokaza (uvjerenje iz kaznene evidencije) za navedeno trgovačko društvo, ali i za osobe ovlaštene za zastupanje, utvrđeno je da ne postoje zakonske osnove za isključenje temeljem članka 251. ZJN 2016. Smatra kako je pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo pa predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

7. Zainteresirana osoba Presoflex beton d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da iz tužiteljevog fragmentarnog tumačenja odredbe članka 251. ZJN 2016. i članka 422. Zakona o trgovačkim društvima, proizlazi pravno i činjenično nelogičan zaključak. Odredba članak 422. Zakona o trgovačkim društvima uređuje ovlasti uprave društva s ograničenom odgovornošću na identičan način kako to čini navedeni Zakon za upravu dioničkog društva. Naime, uprava samostalno vodi društvo i njezina ovlast se ne može ograničiti, i zastupanje društva moguće je jedino putem zakonskog zastupnika. Dio odredbe članka 422. navedenog Zakona, na koji tužitelj upire, odnosi se na načelnu odredbu o načinu vođenja poslova društva. Tako je propisano da uprava vodi poslove društva u skladu s društvenim ugovorom, odlukama članova društva i obveznim uputama skupštine društva. Iz navedenog nigdje ne proizlazi da se odluke odnose na tekuće i pojedinačne poslove, nego na načelan stav o cilju društva koji se ostvaruje njegovim poslovanjem. Identično pravno uređenje se odnosi na dioničko društvo, što je vidljivo iz odredbe članka 243. točke 3. navedenog Zakona kojom je propisana obveza izvršavanja odluka skupštine društva donesenih u okviru njene nadležnosti. Slijedom navedenog, krivim tumačenjem odredbe na koju se poziva tužitelj ne proizlazi da bi članovi društva mogli voditi društvo. U suprotnom, ako se prihvati tužiteljevo tumačenje, dolazi do situacije da svaki javni naručitelj mora provjeravati svakog dioničara društva d.d. u slučaju prijavljivanja takvog trgovačkog društva. S obzirom da je smisao postupka javne nabave brzo i transparentno trošenje javnog novca, u slučaju namjere zakonodavca isključenja gospodarskog subjekta na način kako to tumači tužitelj, član društva i/ili dioničara, jasno bi u zakonskom tekstu bilo istaknuto da se svaki gospodarski subjekt, svi članovi uprave ili vlasnici povezane osobe moraju isključiti iz postupka javne nabave. S obzirom da to nije slučaj smatra kako je tužba neosnovana. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev i da mu se nadoknade troškovi za sastav odgovora na tužbu.

8. Tužitelj u očitovanju na navode tuženika u bitnome navodi da tuženik vrlo slobodno tumači odredbe Zakona o trgovačkim društvima kada se referira na društva s jednim jedinim članom društva i jednim članom uprave bez nadzornog odbora. Ističe da suprotno tumačenju tuženika, članovi društva itekako imaju kontrolu nad društvom ukoliko su imatelji (minimalno) većine, ako ne i 100%-nih poslovnih udjela društva koje su osnovali kao što su to gotovo sva privatna poduzeća. Navodi da odabrano društvo nema nadzorni odbor koji bi mogao utjecati na odluke osnivača društva, a trenutni direktor i jedini član uprave društva postavljen je upravo odlukom osnivača, točnije odlukom skupštine koju upravo čini Ino Galić, a koji je pravomoćno osuđen za korupciju u postupcima javne nabave, zbog čega kod odabranog ponuditelja nedvojbeno postoje osnove za isključene iz članka 251. stavka 1. ZJN 2016. Tužitelj nadalje pojašnjava razliku između dioničkog društva i društva s

ograničenom odgovornošću, osvrće se na druge postupke javne nabave odabranog ponuditelja, kao i na njegov način poslovanja te ukazuje i na žalbeni navod koji je iznosio pred tuženikom da je upitan pravilan identifikacijski broj odabranog ponuditelja.

9. Tužitelj u očitovanju na navode zainteresirane osobe Grada Požege u bitnome navodi da odluka o odabiru najpovoljnije ponude nije donesena u skladu s načelima i odredbama ZJN 2016, kao niti odredbama Pravilnika.

10. Tužitelj se očitovao i na odgovor zainteresirane osobe Presoflex beton d.o.o. u bitnome ponavljajući svoje navode da se radi o činjenici koja je od presudne važnosti za pravilnu primjenu materijalnog prava u ovom konkretnom slučaju.

11. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

12. Ocjenjujući zakonitost rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da time što je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odabiru u predmetnom postupku javne nabave, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pri čemu se prihvaćaju razlozi koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja i u odgovoru na tužbu, budući da su razlozi utemeljeni na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, dok povreda pravila postupka ovaj Sud nije našao.

13. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj žalbom osporavao zakonitost Odluke o odabiru od 10. listopada 2023. kojom je naručitelj Grad Požega, kao najpovoljniju ponudu odabrao ponudu ponuditelja Presoflex beton d.o.o. u otvorenom postupku javne nabave, predmeta nabave, radovi na izgradnji tribine na stadionu Slavonija.

14. Iz spisa nadalje proizlazi da je naručitelj postupajući sukladno odredbi članka 262. stavka 1. ZJN 2016 i članku 20. stavku 3. Pravilnika, putem platforme EOJN RH izvršio dohvat dokumenata u svrhu provjere postoje li obvezne osnove za isključenje gospodarskog subjekta Presofleks beton d.o.o. Iz izvršenog dohvata iz kaznene evidencije proizlazi da navedeni gospodarski subjekt (odabrani ponuditelj) i osoba ovlaštena za zastupanje Zdravko Pažin nisu osuđivani. Međutim, tužitelj i u tužbi ponavlja da je naručitelj propustio izvršiti provjeru i za jedinog člana društva Inu Galića, pravomoćno osuđenog, a koji prema mišljenju tužitelja ima ovlast donošenja odluka i nadzora nad radom navedenog društva u smislu odredbe članka 251. stavka 1. ZJN 2016.

15. Prema odredbi članka 251. stavka 1. točke 1. ZJN 2016. javni naručitelj obvezan je isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da je gospodarski subjekt koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili osoba koja je član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili ima ovlasti zastupanja, donošenja odluka ili nadzora tog gospodarskog subjekta i koja je državljanin Republike Hrvatske pravomoćnom presudom osuđena za kaznena djela iz podtočaka od a) do f) točke 1. tog članka. Navedenu obvezu naručitelj je propisao i točkom 21. 1. A. Dokumentacije o nabavi.

16. Uvidom u sudski registar proizlazi da je Ino Galić jedini osnivač i jedini član društva Presoflex beton d.o.o., dok je Zdravko Pažin direktor/član uprave i jedina osoba ovlaštena za zastupanje navedenog društva.

17. Odredbom članka 41. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine", 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 125/11., 152/11., 111/12., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 114/22., 18/23. i 130/23. – dalje: ZTD) propisano je da ovlast za zastupanje trgovačkog društva po zakonu imaju osobe koje su za pojedini oblik tog društva određene odredbama ovoga Zakona. Odredbom članka 426. ZTD-a, društvo s ograničenom odgovornošću zastupa uprava, a stavkom 2. je propisano da ako u društvenom ugovoru drugačije određeno, članovi uprave skupno zastupaju društvo. S tim u vezi tuženik osnovano u odgovoru na tužbu upućuje i na odredbu članka 422. stavka 2. ZTD-a, kojim je propisano da uprava vodi poslove društva u skladu s društvenim ugovorom, odlukama članova društva i obveznim uputama skupštine i nadzornog odbora, ako ga društvo ima. Nadalje, odredbama članka 440. i članka 441. ZTD-a propisan je način donošenja odluka članova društva i nadležnost skupštine, pa polazeći od sadržaja tih odredbi i prema ocjeni ovoga Suda, članovi društva nemaju ovlast donošenja odluka koje se odnose na svakodnevno poslovanje i zastupanje društva, a time niti ovlast donošenja odluka koje se odnose na postupak javne nabave (podnositi ponude, sudjelovati u postupku nabave itd.). Dakle, član uprave (direktor) samostalno vodi poslove i odgovoran je za zakonito poslovanje društva, pri čemu nije, kako to tužitelj pogrešno smatra, samo izvršitelj odluka drugih organa pa ni skupštine društva.

18. Stoga, ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da je naručitelj u konkretnom slučaju na temelju dohvata uvjerenja iz kaznene evidencije utvrdio da društvo Presoflex beton d.o.o., kao ni Zdravko Pažin nisu osuđivani i da u odnosu na njih nije ostvaren obvezan razlog za isključenje propisan člankom 251. ZJN 2016 i odredbama Dokumentacije o nabavi, dok Ino Galić, kao osnivač društva nije osoba iz članka 251. stavka 1. ZJN 2016., u odnosu na koju bi naručitelj utvrđivao okolnosti kažnjavanja jer ne obavlja ni jednu od ovlasti navedenih u odredbi članka 251. ZJN 2016.

19. Imajući na umu sve navedeno, osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo iscrpno obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN 2016, a imajući na umu da tužitelj u tužbi ponavlja prigovore navedene u žalbi protiv odluke o odabiru, ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja osporava ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje u ovoj stvari.

20. S obzirom na način na koji je riješen predmetni upravni spor, odnosno s obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, nije bilo osnove niti za donošenje privremene mjere i određivanje odgovornog učinka tužbe, kako je to tužitelj zatražio.

19. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu odbijen je njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

21. Odgovor na tužbu zainteresirane osobe nije utjecao na ishod ovog spora zbog čega je odbijen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

22. Tuženik je pravilno postupio kada je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, jer je žalba tužitelja odbijena, pa mu ne pripada pravo

na naknadu troškova žalbenog postupka sukladno odredbi članka 434. stavka 4. ZJN 2016.

23. S obzirom na sve navedeno, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS- a odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 31. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća
Blanja Turić

Broj zapisa: **9-30862-ee055**

Kontrolni broj: **00058-6ee8c-4a3e6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.